

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 41/2020-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša a Libora Duľu (sudca spravodajca) prerokoval prijatú ústavnú sťažnosť [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátkou JUDr. Beátou Kaprinayovou, Jašíkova 2, Bratislava, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 86/2003, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] a [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 86/2003 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 86/2003 p r i k a z u j e k o n ať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie každému v sume po 6 500 € (slovom šesťtisícpäťsto eur), ktoré im j e Okresný súd Bratislava III p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava III j e p o v i n n ý nahradiť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 365,86 € (slovom tristošesťdesiatpäť eur a osemdesiatšesť centov) na účet ich právnej zástupkyne JUDr. Beáty Kaprinayovej, Jašíkova 2, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. januára 2019 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „s'ťažovateľka v 1. rade“), a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „s'ťažovateľ v 2. rade“, spolu ďalej aj „s'ťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 86/2003 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sú stranami sporu v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 86/2003 od 28. mája 2003, predmetom ktorého je návrh na vypratanie nehnuteľnosti a vydanie bezdôvodného obohatenia. Sťažovateľka v 1. rade v procesnom postavení žalovanej je stranou sporu v napadnutom konaní odo dňa podania návrhu na začatie napadnutého konania. Sťažovateľ v 2. rade v procesnom postavení žalovaného je stranou sporu v napadnutom konaní na základe uznesenia okresného súdu sp. zn. 12 C 86/2003 z 5. októbra 2007, ktorým okresný súd pripustil na strane žalovaného prístup ďalšieho subjektu do konania a ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co 37/2008 z 30. júna 2008.

3. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti poukazujú na skutočnosť, že predmetné konanie trvá už viac ako 15 rokov, a to aj napriek tomu, že vec nie je právne zložitá. Dôvodom neprimeranej dĺžky napadnutého konania je podľa názoru sťažovateľov *„neefektívna činnosť súdu prvej inštancie, keď opakovane sú rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom rušené, pričom Okresný súd nerešpektuje pokyny Krajského súdu, nevysporiadava sa s námietkami vznesenými na pojednávaniach stranami sporu, nesústredene rozhoduje bez rešpektovania zásad CSP a pred jeho účinnosťou so zásadami OSP, pričom medzi jednotlivými procesnými úkonmi vznikajú nedôvodne dlhé časové odstupy.“*. Súčasťou podania je aj chronológia procesných úkonov okresného súdu v napadnutom konaní.

4. Podľa názoru sťažovateľov postupom okresného súdu v napadnutom konaní s poukazom na už uvedené skutočnosti dochádza k porušovaniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktoré im zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy, a práva na prejednanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. S odkazom na prezentovanú argumentáciu sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľov v 1. a 2. rade na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavou Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 12C 86/2003 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi v 1. rade sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 15.000,- €, sťažovateľovi v 2. rade sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 15.000,- €, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet [REDAKOVANÉ]

3. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje vo veci vedenej pod sp. zn. 12C/86/2003 konať bez zbytočných prieťahov.

4. Okresný súd Bratislava III je povinný nahradiť sťažovateľom trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 385,3 EUR k rukám právnej zástupkyne...“

6. Sťažovatelia svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadostučinenia každému v sume po 15 000 € v zásadnom odôvodňujú takto: „Porušovanie základných ústavných práv sťažovateľov navodzuje stav právnej neistoty, nepriaznivo vplýva aj na ich psychický stav. Okrem iných dôvodov, aj tento spor vyvolal medzi žalovanými stav napätia, hádok medzi rodinami a dôvodne obavy o zabezpečenie existenčných otázok vzhľadom na nízke príjmy žalovaných. Predlžovanie sporu má za následok aj zvyšovanie požiadaviek žalobcu /navrhovateľa/ týkajúce sa úrokov z omeškania, a trov konania, čo vyvoláva u žalovaných stav neistoty a bolo jednou z príčin rozvodu manželstva. Dnes žijú žalovaní oddelene a manželstvo bolo rozvedené.“

II.

Procesný postup ústavného súdu, vyjadrenie odporcu k ústavnej sťažnosti a replika sťažovateľov

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 41/2020-23 zo 4. februára 2020 ju podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

8. Po predchádzajúcej výzve ústavného súdu sa k ústavnej sťažnosti písomne vyjadrila zákonná sudkyňa okresného súdu prípisom sp. zn. Spr 20/2020 z 25. februára 2020, ktorá vo svojom vyjadrení zhrnula jednotlivé procesné úkony vykonané v priebehu napadnutého konania a v závere konštatovala: „vo veci som konala riadne a plynulo, pričom vec bola skutkovo obtiažna, bol vykonaný výsluch viacerých svedkov, obhliadka a iné procesné úkony, ktoré mali vplyv na dĺžku konania, pričom prietahy v konaní som nespôsobilá ja.“

9. Vyjadrenie zákonnej sudkyne okresného súdu ústavný súd zaslal na prípadné zaujatie stanoviska sťažovateľom. Sťažovatelia k vyjadreniu zákonnej sudkyne nezaujali písomne stanovisko.

10. Okresný súd vo svojom vyjadrení z 26. februára 2020 oznámil ústavnému súdu, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania pred ústavným súdom. Podobne sa vyjadrili aj sťažovatelia, ktorí vyjadrili súhlas s upustením od ústneho pojednávania pred ústavným súdom vo svojom vyjadrení zo 16. marca 2020.

11. Na podklade uvedeného ústavný súd so súhlasom všetkých účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v tejto veci od ústneho pojednávania, keďže dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Chronológia procesných úkonov v napadnutom konaní

12. Ústavný súd z vyžiadaného spisového materiálu zistil nasledujúci priebeh napadnutého konania:

- 28. mája 2003 – okresnému súdu doručený návrh na vypratanie nehnuteľnosti a vydanie bezdôvodného obohatenia a návrh na vydanie predbežného opatrenia,
- 30. mája 2003 – okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku,
- 2. júna 2003 – okresný súd vyzval sťažovateľku v 1. rade na vyjadrenie k žalobnému návrhu,

- 20. júna 2003 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky v 1. rade k žalobe,
- 12. februára 2004 – okresný súd nariadil termín pojednávania (30. marec 2004),
- 22. marca 2004 – právny zástupca sťažovateľky v 1. rade ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie s iným pojednávaním,
- 30. marca 2004 – pojednávanie odročené na 18. máj 2004 bez prejednania veci,
- 7. mája 2004 – okresný súd uznesením nariadil predbežné opatrenie,
- 13. mája 2004 – právny zástupca sťažovateľky v 1. rade ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie s iným pojednávaním a zároveň z dôvodu, že sťažovateľka v 1. rade sa nachádza v 6. mesiaci tehotenstva a zo strany lekára jej bol odporúčaný režim bez stresu,
- 18. mája 2004 – pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu tehotenstva na strane sťažovateľky v 1. rade,
- 27. mája 2004 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky v 1. rade proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia,
- 12. júla 2004 – okresný súd vyzval sťažovateľku v 1. rade na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie,
- 17. augusta 2004 – okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľky v 1. rade,
- 6. septembra 2004 – spis predložený krajskému súdu,
- 28. februára 2005 – krajský súd uznesením zmenil napadnuté uznesenie okresného súdu tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol,
- 24. marca 2005 – spis predložený okresnému súdu,
- 5. apríla 2005 – okresný súd zaslal stranám sporu uznesenie krajského súdu,
- 5. októbra 2005 – okresný súd vyzval žalobcu na predloženie dôkazu o cene nehnuteľnosti, ktorú v konaní navrhuje vypratať, na účely vyrubenia súdneho poplatku,
- 21. októbra 2005 – okresnému súdu doručený zo strany žalobcu znalecký posudok k hodnote nehnuteľnosti,
- 13. decembra 2005 – okresný súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku (poplatok uhradený 20. decembra 2005, žalobca informoval okresný súd o úhrade poplatku

23. decembra 2005, zle uvedený variabilný symbol pri úhrade poplatku – v januári 2006 odstránene nezrovnalosti),

- 23. júna 2006 – okresný súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k sporu prebiehajúcej na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 76/2003, predmetom ktorého je vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, vypratanie ktorej je predmetom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 86/2003, okresný súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či navrhuje predmetné konanie prerušiť do času právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 76/2003,

- 6. júla 2006 – okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom v zásadnom uviedol, že konanie nenavrhuje prerušiť,

- 26. septembra 2006 – okresnému súdu doručený návrh žalobcu na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania v procesnom postavení žalovaného (manžel žalovanej, sťažovateľ v 2. rade),

- 5. októbra 2007 – okresný súd uznesením pripustil vstup sťažovateľa v 2. rade do konania na strane žalovaného,

- 14. novembra 2007 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky v 1. rade proti uzneseniu okresného súdu z 5. októbra 2007,

- 13. decembra 2007 – okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľky v 1. rade,

- 6. februára 2008 – spis predložený krajskému súdu,

- 26. júna 2008 – okresnému súdu doručené čiastočné späťvzatie žaloby (dôvod – vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti medzi stranami sporu, výlučným vlastníkom sa stala sťažovateľka v 1. rade, 1. júla 2008 predložené krajskému súdu),

- 30. júna 2008 – krajský súd uznesením odmietol odvolanie sťažovateľky v 1. rade,

- 21. júla 2008 – spis predložený okresnému súdu,

- 28. júla 2008 – okresný súd zaslal stranám sporu uznesenie krajského súdu z 30. júna 2008,

- 22. septembra 2008 – okresný súd uznesením zastavil konanie v časti o vypratanie nehnuteľnosti,

- 3. novembra 2008 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 10. december 2008,

- 5. decembra 2008 – právny zástupca sťažovateľky v 1. rade ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu kolízie s iným pojednávaním,
- 10. decembra 2008 – pojednávanie odročené na 30. január 2009 bez prejednaní veci,
- 30. januára 2009 – pojednávanie odročené na 4. marec 2009 bez prejednaní veci z dôvodu, že sťažovateľom nebolo doručené čiastočné späťvzatie žalobného návrhu (uznesenie o zastavení konania o vypratanie nehnuteľnosti sťažovateľom doručené bolo, pozn.),
- 4. marca 2009 – právny zástupca sťažovateľky v 1. rade ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu nedoručenia podania žalobcu – čiastočné späťvzatie žalobného návrhu,
- 4. marca 2009 – pojednávanie odročené na 1. apríl 2009 bez prejednaní veci z dôvodu, že sťažovateľom opätovne nebolo doručené podanie žalobcu – čiastočné späťvzatie žalobného návrhu,
- 31. marca 2009 – okresnému súdu doručený návrh žalobcu na rozšírenie žaloby (žalobca si uplatnil úroky z omeškania z dlžnej sumy, pozn.),
- 1. apríla 2009 – pojednávanie, na ktorom okresný súd uznesením pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu, pojednávanie odročené na 12. jún 2009 na účely výsluchu svedka,
- 12. júna 2009 – pojednávanie, na ktorom bola nariadená obhliadka nehnuteľnosti – 18. júna 2009, strany sporu vyzvané, aby predložili dôkazy o výške nájomného, pojednávanie odročené na 25. september 2009,
- 18. júna 2009 – obhliadka nehnuteľnosti,
- 25. septembra 2009 – pojednávanie odročené na 4. november 2009,
- 29. septembra 2009 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky v 1. rade,
- 4. novembra 2009 – pojednávanie odročené na 16. december 2009,
- 16. decembra 2009 – pojednávanie odročené na 3. marec 2010,
- 3. marca 2010 – pojednávanie odročené na 5. máj 2010,
- 10. marca 2010 – okresnému súdu doručené podanie žalobcu – čiastočné späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa nároku na zaplatenie úrokov z dlžnej sumy,
- 5. mája 2010 – pojednávanie odročené na 4. august 2010,

- 28. júna 2010 – okresný súd uznesením zastavil konanie v zmysle návrhu žalobcu na čiastočné späťvzatie žaloby,
- 22. júla 2010 – okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu okresného súdu z 28. júna 2010,
- 2. augusta 2010 – okresný súd zaslal sťažovateľom na vyjadrenie odvolanie žalobcu,
- 4. augusta 2010 – pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu podania odvolania,
- 16. augusta 2010 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa v 2. rade k odvolaniu,
- 28. februára 2011 – spis predložený krajskému súdu,
- 28. februára 2011 – krajský súd uznesením zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na nové konanie (z dôvodu, že okresný súd bezdôvodne zastavil konanie v celom rozsahu proti sťažovateľovi v 2. rade ako žalovanému),
- 7. apríla 2011 – spis predložený okresnému súdu,
- 11. apríla 2011 – okresný súd zaslal stranám sporu uznesenie krajského súdu,
- 3. mája 2011 – okresný súd uznesením zastavil konanie v zmysle návrhu žalobcu na čiastočné späťvzatie žaloby a zároveň pripustil zmenu pôvodnej žaloby,
- 9. júna 2011 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 14. september 2011,
- 14. septembra 2011 – pojednávanie odročené na 28. október 2011, okresný súd vyzval žalobcu na spresnenie žalobného petitu,
- 28. septembra 2011 – okresnému súdu doručené podanie žalobcu – špecifikácia žalobného návrhu,
- 10. októbra 2011 – vyjadrenie sťažovateľa v 2. rade k podaniu žalobcu,
- 26. októbra 2011 – okresný súd vydal uznesenie o trovách,
- 28. októbra 2011 – pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok,
- 14. novembra 2011 – okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti jeho uzneseniu o trovách,
- 21. decembra 2011 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky v 1. rade a žalobcu proti rozsudku okresného súdu,

- 22. decembra 2011 – okresný súd vyzval sťažovateľku v 1. rade a žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie a zároveň vyzval strany sporu na vyjadrenie k doručeným odvolaniam,

- 9. januára 2012 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa v 2. rade k podaným odvolaniam,

- 23. januára 2012 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky v 1. rade k podanému odvolaniu,

- 15. februára 2012 – okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k podaným odvolaniam,

- 8. marca 2012 – spis predložený krajskému súdu,

- 19. mája 2015 – pojednávanie na krajskom súde, vyhlásenie uznesenia, ktorým krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové konanie (z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku) a ktorým zároveň zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu o trovách,

- 28. mája 2015 – spis predložený okresnému súdu,

- 2. júna 2015 – okresný súd zaslal stranám sporu uznesenie krajského súdu,

- 7. septembra 2015 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 16. október 2015,

- 2. októbra 2015 – okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľa v 2. rade o odročenie pojednávania z dôvodu plánovaného pooperačného vyšetrenia právneho zástupcu,

- 5. októbra 2015 – okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky v 1. rade o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávaní,

- 16. októbra 2015 – pojednávanie odročené na 29. január 2016 bez prejednávania veci,

- 13. januára 2016 – okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávaní,

- 29. januára 2016 – pojednávanie odročené na 13. apríl 2016 bez prejednávania veci,

- 13. apríla 2016 – pojednávanie odročené na 29. jún 2016,

- 29. júna 2016 – pojednávanie odročené na 28. október 2016,

- 7. októbra 2016 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa v 2. rade,

- 10. októbra 2016 – okresný súd zaslal vyjadrenie sťažovateľa v 2. rade sťažovateľke v 1. rade a žalobcovi,

- 28. októbra 2016 – pojednávanie odročené na 18. január 2017,
- 18. januára 2017 – pojednávanie odročené na 17. február 2017 na účely vyhlásenia rozsudku,
- 17. februára 2017 – vyhlásenie rozsudku,
- 6. marca 2017 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa v 2. rade,
- 17. mája 2017 – okresný súd vyzval sťažovateľa v 2. rade na zaplatenie súdneho poplatku a zároveň vyzval strany sporu na vyjadrenie k odvolaniu,
- 29. mája 2017 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky v 1. rade k odvolaniu,
- 2. júna 2017 – okresnému súdu doručená sťažnosť proti uzneseniu, ktorým okresný súd vyzval sťažovateľa v 2. rade na zaplatenie súdneho poplatku,
- 12. júna 2017 – okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľa v 2. rade,
- 10. marca 2017 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky v 1. rade (omylom založené do iného spisu – omyl zistený 28. júna 2017),
- 28. júna 2017 – okresný súd vyzval sťažovateľku v 1. rade na zaplatenie súdneho poplatku a zároveň vyzval strany sporu na vyjadrenie k odvolaniu,
- 12. júla 2017 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa v 2. rade k vyjadreniu žalobcu,
- 11. júla 2017 – okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľa v 1. rade,
- 27. júla 2017 – okresný súd uznesením zrušil uznesenie, ktorým vyrubil sťažovateľovi v 2. rade súdny poplatok za podané odvolanie z dôvodu, že k poplatkovej povinnosti zaviazal len sťažovateľa v 2. rade, a to napriek tomu, že odvolanie podala aj sťažovateľka v 1. rade a záväzok, ktorý pre nich z napadnutého rozsudku vyplýval, bol solidárny,
- 17. augusta 2017 – okresný súd zaslal vyjadrenia na vyjadrenie,
- 30. novembra 2017 – spis predložený krajskému súdu,
- 28. februára 2018 – krajský súd uznesením zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové konanie (z dôvodu, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade

s právnym názorom vyjadreným v prvom zrušujúcom uznesení krajského súdu a svoje dokazovanie nedoplnil v naznačenom smere),

- 9. apríla 2018 – spis predložený okresnému súdu,
- 4. mája 2018 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 20. jún 2018,
- 14. júna 2018 – okresnému súdu doručená žiadosť o odročenie pojednávania právnym zástupcom sťažovateľky v 1. rade z dôvodu dlhodobo plánovanej cesty do zahraničia,
- 20. júna 2018 – pojednávanie odročené na 3. október 2018 bez prejednania veci,
- 12. septembra 2018 – okresnému súdu doručená žiadosť o odročenie pojednávania právnym zástupcom sťažovateľky v 1. rade z dôvodu kolízie pojednávaní, okresný súd žiadosť neakceptoval,
- 3. októbra 2018 – pojednávanie odročené na 2. november 2018 na účely vyhlásenia rozsudku,
- 2. novembra 2018 – vyhlásenie rozsudku,
- 27. novembra 2018 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa v 2. rade,
- 29. novembra 2018 – okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky v 1. rade,
- 12. decembra 2018 – okresný súd vyzval strany sporu na vyjadrenie sa k podaným odvolaniam,
- 28. decembra 2018 – okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky v 1. rade k odvolaniu sťažovateľa v 2. rade,
- 11. januára 2019 – ústavnému súdu doručená ústavná sťažnosť,
- v období od 2. septembra 2019 do 30. decembra 2019 okresný súd vykonával úkony na účely zabezpečenia dupliky,
- 20. januára 2020 – okresný súd zaslal spis ústavnému súdu.

13. Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu (11. januára 2019, pozn.) napadnuté konanie trvalo 15 rokov a 8 mesiacov a nebolo právoplatne skončené. Ústavný súd zdôrazňuje, že napadnuté konanie nebolo právoplatne skončené ani ku dňu prerokovania prijatej ústavnej sťažnosti sťažovateľov.

IV.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva

14. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

15. Sťažovatelia sa v posudzovanej veci domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

16. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 194/2019).

17. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

18. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

19. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“).

20. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie mohlo odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa museli oznámiť.

21. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP a čl. 12 CMP, podľa ktorých súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu (podľa Civilného sporového poriadku), resp. účastníkov konania (podľa Civilného mimosporového poriadku) a iných osôb. V zmysle § 5 SSP sa týmto základným princípom civilného sporového konania spravuje aj konanie pred správnym súdom. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto poriadkov.

V.

Posúdenie vecí ústavným súdom

22. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 155/2018) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie strán súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07, I. ÚS 194/2019). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľov.

23. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitost' veci, ústavný súd uvádza, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na vypratanie nehnuteľnosti, návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Z právneho hľadiska predmetnú vec možno považovať za bežnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, a preto vec s'ťažovateľov ústavný súd nepovažuje z tohto hľadiska za zložitú. Ako faktický prvok zložitosti veci ústavný súd vyhodnotil skutočnosť, že pre rozhodnutie v merite veci je potrebné zistiť skutkový stav výsluchom svedkov, účastníkov konania, ako aj vykonaním obhliadky na mieste samom, avšak tieto okolnosti nie sú spôsobilé odôvodniť opodstatnenosť doterajšej dĺžky napadnutého konania.

24. V rámci posúdenia druhého kritéria používaného pre hodnotenie prípadných zbytočných priet'ahov v súdnom konaní ústavný súd dospel k záveru, že správanie s'ťažovateľky v 1. rade len čiastočne prispelo k dĺžke posudzovaného konania.

24.1 Príspevok s'ťažovateľky v 1. rade k predĺženiu konania spočíva vo voľbe jej procesného postupu pri podaní odvolania (14. novembra 2007, pozn.) proti uzneseniu okresného súdu, ktorým pripustil vstup s'ťažovateľa v 2. rade v procesnom postavení žalovaného do konania. Po negatívnom rozhodnutí krajského súdu o podanom odvolaní mohol okresný súd ďalej pokračovať v prejednávaní veci samej 21. júla 2008 (t. j. po

8 mesiacoch). V okolnostiach viac ako šestnástich rokov trvajúceho konania však ide o príspevok minimálny.

24.2 S výnimkou už uvedeného ústavný súd nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by signalizovali nedostatočnú aktivitu či súčinnosť zo strany sťažovateľov ako strán sporu, čo vylučuje možnosť konštatovania zodpovednosti sťažovateľov za zistené zbytočné prietahy posudzovaného konania.

25. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

26. Postup okresného súdu ako tretie kritérium pri posúdení porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zhodnotil ústavný súd ako postup, ktorý vykazoval zbytočné prietahy. Vychádzal pritom z porovnania prehľadu úkonov okresného súdu vo veci obsiahnutého vo vyjadrení okresného súdu a z vlastných zistení z vyžiadaného súdneho spisu.

27. V preskúvanom postupe okresného súdu ústavný súd identifikoval viacero prípadov nečinnosti, ako aj neefektívnej a nesústredenej aktivity okresného súdu.

28. V okolnostiach daného prípadu ústavný súd za obdobie nečinnosti okresného súdu považuje obdobie:

- v rozsahu 7 mesiacov – v čase od 20. júna 2003, keď bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky v 1. rade k žalobe, až do 12. februára 2004, keď okresný súd nariadil termín pojednávania v predmetnej veci,

- v rozsahu 6 mesiacov – v čase od 5. apríla 2005, keď okresný súd zaslal stranám sporu uznesenie krajského súdu, ktorým tento zmenil uznesenie okresného súdu a návrh

na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, až do 5. októbra 2005, keď okresný súd vyzval žalobcu na predloženie dôkazu o cene nehnuteľnosti, ktorú v konaní navrhuje vypratať na účely vyrubenia súdneho poplatku,

- v rozsahu 6 mesiacov – v čase od januára 2006, keď boli odstránené všetky nezrovnalosti v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podaný návrh na začatie konania, až do 23. júna 2006, keď okresný súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k sporu prebiehajúcemu na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 76/2003,

- v rozsahu 1 roka – v čase od 26. septembra 2006, keď bol okresnému súdu doručený návrh žalobcu na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania v procesnom postavení žalovaného (sťažovateľ v 2. rade, pozn.), až do 5. októbra 2007, keď okresný súd uznesením pripustil vstup sťažovateľa v 2. rade v procesnom postavení žalovaného do konania,

- v rozsahu 9 mesiacov – v čase od 28. decembra 2018, keď bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky v 1. rade k odvolaniu, do 2. septembra 2019, keď okresný súd pokračoval vo vykonávaní úkonov v rámci odvolacieho konania.

28.1 V priebehu už uvedených období okresný súd nevykonal žiaden procesný úkon, ktorý by smeroval k prerokovaniu a rozhodnutiu veci, a zo súdneho spisu, ako aj z vyjadrenia okresného súdu nevyplýva žiaden relevantný dôvod, ktorý by uvedenú nečinnosť okresného súdu hoci len z časti odôvodňoval.

29. Pokiaľ ide o obdobia neefektívnej a nesústredenej aktivity okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní sa opakovane vyskytli obdobia nesústredenej činnosti okresného súdu, a to obdobie v rozsahu 2 mesiacov – od 30. januára 2009, keď okresný súd odročil pojednávanie z dôvodu, že sťažovateľom nebolo doručené podanie žalobcu – návrh na zastavenie konania v časti o vypratanie nehnuteľnosti, do 1. apríla 2009, keď okresný súd na pojednávaní pripustil zmenu žalobného návrhu v zmysle návrhu žalobcu (v uvedenom období okresný súd dvakrát nariadil termín pojednávania – 4. marca 2009 a 31. marca 2009, avšak v oboch prípadoch bolo pojednávanie odročené z dôvodu, že okresný súd nedoručil sťažovateľom podanie žalobcu, pre ktoré bolo pôvodne odročené pojednávanie konané už 30. januára 2009), a obdobie v rozsahu 4 mesiacov – od 17. augusta 2017 do 30. novembra 2017. V uvedenom

období okresný súd vykonával úkony spojené s odvolaním, ktoré podala sťažovateľka v 1. rade ešte v marci 2017 (podobne ako sťažovateľ v 2. rade, pozn.) proti rozsudku vyhlásenému 17. februára 2017. Z dôvodu omylu na strane okresného súdu bolo odvolanie sťažovateľky v 1. rade založené do iného spisu, čo okresný súd zistil až po štyroch mesiacoch 28. júna 2017. Keďže medzičasom okresný súd vykonal všetky úkony v súvislosti s odvolaním, ktoré podal sťažovateľ v 2. rade, prispela potreba vykonať úkony odvolacieho konania v súvislosti s odvolaním sťažovateľky v 1. rade k predĺženiu napadnutého konania aj v tomto časovom úseku.

29.1 V prípade nesústreďenej činnosti okresného súdu v napadnutom konaní ide síce o relatívne krátke obdobia, avšak opakované, čo spolu s existenciou opakovanej nečinnosti zo strany okresného súdu umožňovalo ústavnému súdu dospieť k záveru o porušení sťažovateľmi označených práv.

30. Napokon ústavný súd musel ako negatívny vyhodnotiť aj dopad rozhodnutí okresného súdu vo veci samej, resp. rozhodnutí, ktorými sa konanie končí, na základné právo sťažovateľov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru.

31. Hoci meritórne rozhodnutie, resp. rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, právoplatnosťou ktorého sa odstraňuje stav právnej neistoty, samo osebe len ťažko môže atakovať základné právo strany sporu na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov, predsa len ho nemožno vyčleniť z rámca procesného postupu konajúceho všeobecného súdu, a tak ignorovať eventuálne ním preukázané procesné nedostatky, ktorých odstránenie si vyžaduje zrušujúci výrok odvolacieho súdu späť s vrátením veci na ďalšie konanie, čím sa oddiali nastolenie stavu právnej istoty. Inými slovami, ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o ochrane základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nemôže súdu prvého stupňa pričítať na vrub zrušenie jeho meritórneho rozhodnutia, resp. rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a vrátenie veci odvolacím súdom na ďalšie konanie, ak je takýto výrok odvolacieho rozhodnutia iba výsledkom odlišného právneho posúdenia veci odvolacím súdom. Odlišná situácia však nastáva, ak zrušenie rozhodnutia vo veci samej, resp. rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a vrátenie veci na ďalšie konanie je dôsledkom vážnych procesných pochybení súdu prvého stupňa.

31.1 V prípade zrušenia v poradí prvého rozsudku okresného súdu vo veci samej vyhláseného 28. októbra 2011 spočíval dôvod jeho zrušenia krajským súdom v jeho nepreskúmateľnosti. Predĺženie konania (3 roky a 8 mesiacov, pozn.) z takéhoto pochybenia okresného súdu ide práve na vrub jemu.

31.2 Pokiaľ ide o v poradí druhý rozsudok okresného súdu vyhlásený 17. februára 2017, tento je taktiež prejavom nesústredenosti v postupe okresného súdu. Predmetný rozsudok okresného súdu totiž krajský súd zrušil podobne ako v poradí prvý rozsudok okresného súdu z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a zároveň z dôvodu nerešpektovania právneho názoru krajského súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení krajského súdu z 19. mája 2015, keďže okresný súd nedoplnil dokazovanie naznačovaným smerom. Predĺženie konania (10 mesiacov, pozn.) z takéhoto pochybenia okresného súdu ide aj v tomto práve na vrub okresnému súdu.

31.3 Podobne negatívny dopad na dĺžku konania malo aj uznesenie okresného súdu z 28. júna 2010, ktorým okresný súd okrem iného v celom rozsahu zastavil konanie proti sťažovateľovi v 2. rade ako žalovanému. Predmetné rozhodnutie okresného súdu bolo v jeho napadnutej časti zrušené uznesením krajského súdu z 28. februára 2011 z dôvodu, že žalobca nikdy nevzal proti sťažovateľovi v 2. rade ako žalovanému žalobu späť v celom rozsahu. Aj v tomto prípade tak predĺženie konania (9 mesiacov, pozn.) v dôsledku uvedeného pochybenia okresného súdu ide na vrub práve okresnému súdu.

32. Súhrne ústavný súd konštatuje, že na celkovej dĺžke napadnutého konania sa podieľali všetky tri faktory, ktoré sú pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach proti porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov štandardne vyhodnocované, avšak podiel okresného súdu na skutočnosti, že napadnuté konanie nie je ani po viac ako šiestnástich rokoch právoplatne skončené, podľa názoru ústavného súdu zakladá jeho právomoc vysloviť porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie ich veci bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to na hranici odmietnutia spravodlivosti súdom.

VI. Záver

K bodu 1 výrokovej časti nálezu

33. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom – neefektívnym postupom a nečinnosťou, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

K bodu 2 výrokovej časti nálezu

34. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Vzhľadom na to, že ústavný súd dospel k záveru o porušení základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu, bolo namieste využiť právomoc podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a prikázať okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov.

K bodu 3 a 5 výrokovej časti nálezu

35. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

36. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

37. Sťažovatelia sa domáhajú priznania primeraného finančného zadosťučinenia každý v sume po 15 000 € z dôvodov uvedených v časti I tohto nálezu.

38. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESĽP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

39. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci – predovšetkým predmet konania a na to v tomto náleze vymedzený prvok faktickej zložitosti veci, celkovú dĺžku konania, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia každému zo sťažovateľov v sume 6 500 €. Vo zvyšnej časti ústavný súd návrhu sťažovateľov na priznanie finančného zadosťučinenia nevyhovel (v časti o priznanie finančného zadosťučinenia každému zo sťažovateľov v sume 8 500 €).

K bodu 4 výrokovej časti nálezu

40. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

41. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

42. Sťažovatelia si uplatnili nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním. Sťažovatelia uplatnený nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom vyčíslili na sumu 385,30 €.

43. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 11 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2019 v sume 163,33 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2019 v sume 9,80 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Ústavný súd tak priznal sťažovateľom náhradu trov konania vo výške 365,86 € (2 × prevzatie a príprava – 81,66 €, t. j. 163,33 €; 2 × podanie ústavnej sťažnosti – 81,66 €, t. j. 163,33 €; 4 × režijný paušál za rok 2019 – 9,80 €, t. j. 39,20 €).

44. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

VII.

45. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu